

DANKWOORD.

Dankwoord

Last but not least, het dankwoord. Misschien wel het meest gelezen hoofdstuk van een proefschrift. Ik heb met veel plezier aan het CaPalCa onderzoek gewerkt, mede dankzij een aantal mensen die ik hier wil bedanken.

Allereerst wil ik de casemanagers en teamleiders bedanken. Jullie hebben meegedacht over het hoe en waarom van het onderzoek en de resultaten, administratie bijgehouden voor het CaPalCa onderzoek, vragenlijsten ingevuld, vragenlijsten verstuurd, mailtjes beantwoord over herinneringen en plaats van overlijden, en ik vergeet nu vast nog wat. Heel erg bedankt! Ook de andere respondenten; aanmelders, huisartsen, wijkverpleegkundigen en naasten, wil ik bedanken voor het invullen van de vragenlijsten. Jolanda Roelands en Rensia Bouwmeester, bedankt dat jullie mij in het prille begin, als groentje op het gebied van palliatieve zorg, wegwijs wilden maken in de wereld van de casemanagers. Verder dank aan de Transmuraal Palliatief Verpleegkundigen, de casemanagers van Bardo, de longverpleegkundigen van RELOAD, en huisarts Willemjan Slort dat ik een dagje mee mocht lopen.

Ik dank mijn promotor en co-promotoren. Bregje, mijn promotor en dagelijks begeleider, jou dank ik in het bijzonder voor je betrokkenheid, voor de open deur (enkelvoud!), je scherpe en nuchtere blik. Bij jou kon ik zowel terecht voor vragen over praktische details als ook sparren over voors en tegens van lastige beslissingen. Anneke, je snelle en vakkundige reacties op mijn concept-artikelen vanuit je achtergrond als verpleegkundige waren onmisbaar. Je betrokkenheid bij het onderzoek bleek duidelijk bij besprekingen van de artikelen en andere onderzoekszaken, en ik ben heel blij dat je tussentijds ‘aan boord’ wilde stappen. Luc, je kritische inbreng heeft er voor gezorgd dat de artikelen aan helderheid wonnen, je bood telkens een frisse blik die zeer nuttig en welkom was.

De projectgroep, Bregje, Anneke, Luc, Kris Vissers, Wim Jansen, Marlies van de Watering dank ik voor jullie tijd en inbreng. De leescommissie, Agnes van der Heide, Yvonne Engels, Willemjan Slort, Berno van Meijel, Wouter Zuurmond en Hein van Hout dank ik voor de aandacht die jullie aan het proefschrift hebben besteed en jullie aanwezigheid en vragen tijdens de verdediging.

Onderzoeksassistenten Malika en Pheck Hwa, jullie bedank ik voor jullie enthousiasme, precisie, vasthoudendheid, en fijne samenwerking. Dankzij jullie harde werk lag er een goed gevuld excel-bestand van 800 regels, met informatie per persoon over 8 verschillende vragenlijsten (heel wat postpakketten en herinneringen door jullie verstuurd), ‘status van casemanagement’ en ‘reden stop casemanagement’.

Ik dank al mijn collega’s van de ‘levenseinde lijn’. Of het nu was tijdens de dagelijkse lunch, tijdens de Junior Club of op een willekeurig ander moment van de dag, het is super om samen te kunnen balen of juichen; bijvoorbeeld als de werving tegen zit, als een artikel is geaccepteerd, als een analyse opnieuw moet, of als je een praatje mag houden op een congres. Bedankt!

Mijn paranimfen, Marjon en Erna, bedank ik voor jullie vriendschap. Marjon, voor de gelegenheid heb ik het KPS-smoelenboek nog even nagekeken, onze foto's bij de lichte studenten Klinische Psychologie 1995 / 1996. We deden in onze studententijd samen onderzoek naar 'alcohol cue reactivity', een roerige tijd. En hier zitten we dan, heel wat gezellige etentjes met gesprekken over onderzoek en praktijk later, jij gezondheidszorgpsycholoog en gedragstherapeut met een eigen praktijk, en ik 'Doctor of Philosophy' (nou ja, dat hoop ik dan op het moment dat ik dit schrijf). Erna, iemand die haar huis durft open te stellen voor een interactieve vertoning van de Rocky Horror Picture Show kan bij mij niet meer stuk. Aanstekelijk enthousiasme en Drentse nuchterheid verenigt in een persoon, maakt elke ontmoeting met jou weer boeiend, gezellig en bijzonder.

Ik dank alle vrienden en familie, zowel degenen die precies weten wat ik doe, als ook degenen die denken dat ik 'iets doe in de verslavingszorg'. De eerste groep bedank ik voor hun interesse in mijn werk, de tweede groep bedank ik voor de afleiding van werk (beiden zijn nodig). Mam en pap, bedankt voor jullie steun en het thuis dat jullie boden en nog steeds bieden!

Traditie is dat je je dankwoord eindigt met een bedankje voor je partner. Menno, dat jij de laatste bent die ik hier noem, doet geen recht aan wat je voor mij betekent. Dank je voor je steun en je humor. En voor het lezen van mijn proefschrift op de punten en komma's. Ik sluit af met een tekst van Boudewijn de Groot en Lennaert Nijgh (sorry Menno, bands als Slayer en Godflesh hebben nou eenmaal geen geschikte liefdesliedjes in hun repertoire):

Want je kunt niets zeker weten en alles gaat voorbij

Maar ik geloof in jou en mij.